

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 18. november 2010
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2010-710-0037
Dok.: TBJ40852

KOMMENTERET OVERSIGT

over

høringssvar vedrørende Ægtefælleskifteudvalgets betænkning nr. 1519/2010 om revision af dødsboskifteloven

I. Høringen

Betænkningen har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Tinglysningsretten, Domstolsstyrelsen, Procesbevillingsnævnet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Advokatrådet, Danske Advokater, Danske Bedemænd, Danske Dødsboadvokater, Danske Familieadvokater, Dansk Retspolitisk Forening, Datatilsynet, Domstolenes Tjenestemandsforening, Familiens Forening, Foreningen af advokater og advokatfuldmægtige, Foreningen af Familieretsadvokater, Foreningen af Offentlige Chefer i Statsforvaltningerne, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden, KL, Finansrådet, Forsikring & Pension, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Handels- og Kontorfunktionærernes forbund i Danmark, ISOBRO, Kræftens Bekæmpelse, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne og Ældre Sagen.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Foruden ovennævnte myndigheder og organisationer, der er hørt over betænkningen, har Hjerteforeningen sendt bemærkninger til betænkningen.

Nedenfor refereres høringssvarene i hovedtræk. Justitsministeriets kommentarer hertil er anført i *kursiv*.

II. Høringssvarene

1. Generelt

Østre Landsret, Sø- og Handelsretten, Domstolsstyrelsen, Procesbevillingsnævnet, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Datatilsynet, Domstolenes Tjenestemandforening, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Institut for Menneskerettigheder, KL, Grønlands Selvstyre og Ældre Sagen har ikke bemærkninger til lovudkastet.

Danske Advokater er enige med Ægtefælleskifteudvalget i, at dødsboskifteloven overordnet set fungerer tilfredsstillende og må anses for en klar forbedring af retstilstanden, hvorfor der alene er behov for enkelte mindre justeringer og præciseringer. Danske Advokater er meget tilfredse med Ægtefælleskifteudvalgets lovudkast og ser frem til en vedtagelse af de justeringer og tilpasninger, der foreslås.

Kræftens Bekæmpelse anfører, at foreningen generelt synes, at betænkningen indeholder gode forslag til præciseringer og ændringer.

Justitsministeriet er enig med Ægtefælleskifteudvalget og høringsparterne i, at dødsboskifteloven generelt fungerer godt og efter hensigten, men at der er behov for enkelte mindre justeringer og præciseringer. Det fremsatte lovforslag svarer i meget vidt omfang til det af Ægtefælleskifteudvalget udarbejdede udkast i betænkningen. Der er redegjort for, på hvilke punkter det fremsatte lovforslag adskiller sig fra Ægtefælleskifteudvalgets forslag i betænkningen i punkt III nedenfor.

2. Bobestyrerbehandling

Danske Advokater anfører, at der bør indbygges et passende varsel på eksempelvis 1 år i en eventuel ordning med tidsbegrænsede autorisatio-

ner, således at en autoriseret bobestyrer, som ikke opnår en ønsket genautorisation, kan foretage de nødvendige omstruktureringer, herunder eventuelt afskedigelse af personale. Der bør ligeledes etableres en overgangsordning, således at de bobestyrere, der er autoriserede under de gældende regler, fortsætter under samme regelsæt uden tidsbegrænsning af autorisationerne.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.2.4, er Justitsministeriet enig med Danske Advokater i, at afslag på ansøgninger om genautorisation først bør få virkning efter en passende periode, således at en bobestyrer, der ikke bliver genautoriseret, kan tilpasse sin virksomhed, ligesom der skal fastsættes en overgangsordning for så vidt angår de bobestyrere, der allerede er og fortsat skal være autoriserede. Justitsministeriet vil tage højde herfor ved udformning af og administration af regler efter bemyndigelsesbestemmelsen i dødsboskiftelovens § 11, stk. 3.

Danske Advokater anfører, at kommunikations- og mødekulturen har ændret sig siden dødsboskiftelovens ikrafttrædelse i 1997, og at lovens forudsætning om møder hos bobestyreren med personlig deltagelse af arvingerne ikke er tidssvarende og ikke afspejler arvingernes ønske om en smidig sagsbehandling. Der bør derfor som i civilprocessen indføres en hjemmel til, at bomøder kan afholdes elektronisk eksempelvis i form af telefonmøder. Det bør endvidere overvejes at indføre en udtrykkelig bestemmelse om, at bobestyreren kan afgive en indstilling til arvingerne om en beslutning med den retsvirkning, at en manglende tilbagemelding om en arvings stillingtagen inden en bestemt frist af bobestyreren vil blive anset for en stiltiende accept. Denne fremgangsmåde anvendes i vidt omfang i praksis.

Det følger af den gældende bestemmelse i dødsboskiftelovens § 53, at det er bobestyrerens opgave at træffe bestemmelse i boets anliggender, og at væsentlige spørgsmål forinden skal forelægges for arvingerne. Hvis arvingerne ikke er enige om, hvordan et væsentligt spørgsmål skal afgøres, skal spørgsmålet drøftes på et bomøde, som bobestyreren skal indkalde alle arvingerne til. Hvis der ikke opnås enighed på mødet og forlanges afstemning, stemmer de mødte arvinger efter deres ret til at tage arv og boslod. Hvis stemmerne står lige, afgør bobestyreren spørgsmålet. Det følger endvidere af § 53, at bobestyreren kan tilsidesætte arvingernes beslutning og afgøre et spørgsmål, hvis arvingernes beslutning er åben-

bart uhensigtsmæssig eller strider mod nogens ret. Bobestyreren skal vejlede arvingerne om deres mulighed for at klage efter §§ 96 og 97.

Dødsboskifteloven stiller således ingen formkrav til, hvordan forelæggelse for arvingerne finder sted, men overlader det til bobestyreren at tilrettelægge bobehandlingen på den måde, der anses for mest hensigtsmæssig i det pågældende bo. Bobestyrerens forelæggelse for arvingerne kan som nævnt af Danske Advokater bl.a. ske ved, at bobestyreren sender en indstilling til arvingerne med oplysning om, at bobestyreren kun indkalder til et bomøde, hvis bobestyreren inden en vis frist modtager en meddelelse fra en eller flere arvinger om, at den eller de pågældende ikke kan tilslutte sig bobestyrerens indstilling. Skulle der undtagelsesvist opstå spørgsmål om retsvirkningen af, at en arving ikke har meddelt bobestyreren, at arvingen er uenig i indstillingen, bør spørgsmålet efter Justitsministeriets opfattelse afgøres af skifteretten efter en konkret vurdering af omstændighederne i den pågældende sag, hvor bl.a. arvingens begrundelse for ikke at have tilkendegivet uenighed indgår. Det bemærkes i den forbindelse, at arvinger kan klage til skifteretten over bobestyrerens afgørelser efter de gældende regler i §§ 96 og 97, uanset om arvingen tidligere har tilkendegivet uenighed i bobestyrerens indstilling. Efter Justitsministeriets opfattelse bør der derfor ikke indsættes en bestemmelse om retsvirkningen af, at en arving ikke tilkendegiver uenighed i bobestyrerens indstilling.

For så vidt angår afholdelse af bomøder følger det af den gældende bestemmelse i dødsboskiftelovens § 55, stk. 2, at bobestyreren, der leder forhandlingerne på bomødet, fastsætter tid, sted, varsel og dagsorden for mødet. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslag nr. L 120, Folketingssamling 1995/96, at bomøder normalt forudsættes afholdt på bobestyrerens kontor, men også kan afholdes andre steder, f.eks. på afdødes bopæl. Det er herved tydeliggjort, at bomøder ikke afholdes i skifteretten, men det er efter Justitsministeriets opfattelse ikke forudsat, at bomøder ikke kan afholdes uden arvingernes fysiske tilstedeværelse. Finder bobestyreren det hensigtsmæssigt og forsvarligt, vil bobestyreren derfor kunne tillade, at en arving deltager i et bomøde uden at være fysisk til stede, f.eks. via telefon. Justitsministeriet finder på den baggrund ikke behov for at foreslå en udtrykkelig bestemmelse om afholdelse af bomøder i dødsboskifteloven.

Hjerteforeningen tilslutter sig Ægtefælleskifteudvalgets forslag om at indsætte en udtrykkelig bestemmelse om, at bobestyreren ved uenighed

om arveforholdene skal opfordre til sagsanlæg og redegøre for sin bedømmelse af tvisten, som bliver lagt til grund, hvis sag ikke anlægges.

Byretterne og Danske Advokater anfører derimod, at der bør indføres en frist for sagsanlæg i dødsboskiftelovens § 89. Efter bestemmelsen i § 89 er det skifterettens kompetence at afgøre tvister, der opstår i forbindelse med dødsboernes behandling. Byretterne har anført, at det vil sikre fremdrift i sagsbehandlingen, hvis der indsættes en sådan frist for sagsanlæg. Retten i Aalborg har endvidere anført, at arvinger, der har støtte hos bobestyreren i opfattelsen af arvespørgsmål, må have krav på at få sat en frist for sagsanlæg. Danske Advokater har bl.a. peget på, at uenighed eller uklarhed om arveforholdene er en væsentlig årsag til, at et bo behandles ved bobestyrer. Det er derfor vigtigt, at lovgivningen lige netop i disse sager er klar og gennemskuelig for arvingerne. Ifølge Danske Advokater vil Ægtefælleskifteudvalgets forslag blive opfattet som stridende mod retssikkerheden, fordi forslaget opretholder en retstilstand uden klare frister og en uklar praksis om, hvornår et manglende sagsanlæg medfører passivitet. Danske Advokater har derfor foreslået, at der indføres en bestemmelse i dødsboskifteloven, hvorefter en bobestyrer kan afgive en indstilling, som skal betragtes som endelig, medmindre én eller flere arvinger anlægges retssag inden 3 måneder fra bobestyrerens meddelelse af indstillingen. Til støtte for en sådan bestemmelse har Danske Advokater endvidere henvist til, at bobestyreren allerede har en sådan kompetence i tvister om fordringers prøvelse. Hvis alle arvinger i et dødsbo ikke anerkender et krav mod boet, skal bobestyreren efter dødsboskiftelovens § 56 således udarbejde en indstilling om, hvorvidt et krav mod boet bør anerkendes. Indstillingen skal forelægges for arvingerne og for den kreditor, som gør kravet gældende. Hvis der ikke anlægges sag inden 4 uger efter modtagelsen af indstillingen, er indstillingen endelig.

Som der også er redegjort for i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.2.2.4, er Justitsministeriet enig med Ægtefælleskifteudvalget i, at tvister om retten til at arve bør afgøres af domstolene med de retssikkerhedsgarantier, som bl.a. følger af retsplejelovens regler om betryggende sagsbehandling, herunder vidneafhøringer under strafansvar, kontradiktion og mulighed for appel. Det er således også forudsat i dødsboskifteloven, at afgørelse af tvister om retten til at arve er et af skifterettens kerneområder. Efter Justitsministeriets opfattelse bør der i almindelighed ikke indføres frister, som afskærer parterne i en tvist fra at indbringe tvisten for domstolene, medmindre væsentlige hensyn taler for det.

For så vidt angår spørgsmålet om at sikre fremdrift ved behandlingen af dødsboer er det Justitsministeriets opfattelse, at den af Ægtefælleskifteudvalget anbefalede håndtering af tvister, hvorefter bobestyreren – efter at have forsøgt at mægle forlig og opfordret til sagsanlæg – forpligtes til at redegøre for sin bedømmelse af tvisten overfor arvingerne, er hensigtsmæssig. Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at bobestyreren samtidig bør tilkendegive, at bobestyreren vil fortsætte bobehandlingen på grundlag af bobestyrerens vurdering af tvisten, medmindre der anlægges retssag inden et givent tidspunkt. Ved en sådan fremgangsmåde vil bobehandlingen kun blive forsinket, hvis en eller flere arvinger efterfølgende faktisk anlægges en retssag. Efter Justitsministeriets opfattelse kan hensynet til en effektiv behandling af dødsboer under offentligt skifte ikke i sig selv begrunde mere vidtgående tiltag.

Hensynet til de arvinger, som måtte være enige i bobestyrerens bedømmelse af tvisten, bør heller ikke medføre, at andre arvinger efter en vis frist afskæres fra at indbringe det omtvistede arveretlige spørgsmål for skifteretten.

Som anført af Danske Advokater afskæres arvinger og kreditorer derimod allerede efter den gældende bestemmelse i dødsboskiftelovens § 56 fra at indbringe tvister om anmeldte krav mod boet senere end 4 uger efter meddelelse om bobestyrerens indstilling til, hvorvidt og i hvilket omfang kravet bør anerkendes. For så vidt angår den afdødes gældsforpligtelser gælder der dog det forhold, at kreditorerne heller ikke uden en sådan fastsat frist ville kunne forfølge deres krav efter bobehandlingens afslutning og udlodning af boets eventuelle aktiver, da arvingerne ikke hæfter for afdødes gældsforpligtelser. Hertil kommer, at det efter Justitsministeriets opfattelse er af grundlæggende betydning for boets behandling at få fastslået, hvilke passiver der skal medtages i boet, bl.a. for at afgøre, om boet er insolvent og derfor skal behandles efter dødsboskiftelovens bestemmelser i §§ 69-73 om insolvente boer. Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelsen i § 56 svarer til konkurslovens § 133, hvorefter kurators indstilling om, hvorvidt et anmeldt krav mod konkursboet bør anerkendes, bliver endelig, medmindre kreditorer, der har indsigelser mod indstillingen, anlægges sag ved skifteretten inden 4 uger.

Efter Justitsministeriets opfattelse foreligger der ikke tilsvarende væsentlige hensyn, som kan begrunde indførelse af en frist for arvingers indbringelse af tvister om arveforholdene under skiftesagens behandling, således som foreslået af Danske Advokater og byretterne.

Lovforslaget er på den baggrund udformet i overensstemmelse med Ægtefælleskifteudvalgets lovudkast, hvorefter der foreslås en udtrykkelig bestemmelse om, at bobestyreren ved uenighed mellem arvingerne skal redegøre for sin bedømmelse af tvisten, men uden at der indføres en frist for at indbringe tvisten for skifteretten, jf. forslaget til ændring af dødsboskiftelovens § 54, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 37).

Danske Advokater anfører bl.a., at de i betænkningen anbefalede ændringer af dødsboskiftelovens bestemmelser om insolvente boer rummer tiltrængte og relevante ændringer, men at der om muligt bør ske en tydeliggørelse af status for krav mod boet, som med bobestyrerens samtykke opstår under bobehandlingen, men inden skifterettens afgørelse om insolvensbehandling – eventuelt svarende til krav i henhold til konkurslovens § 94 – og for krav, der i samme periode opstår uden bobestyrerens godkendelse eller samtykke.

Det følger af den gældende bestemmelse i dødsboskiftelovens § 72, at visse krav ifølge gensidigt bebyrdende aftaler fra tiden mellem dødsfaldet og skifterettens afgørelse om insolvensbehandling stilles efter konkurslovens § 93, nr. 3. Ifølge § 72, nr. 4, får bl.a. krav, som er godkendt af en midlertidig bobestyrer, status som massekrav. Ifølge forarbejderne til § 72 er bestemmelsen udtryk for, at der kun bør opstå massekrav, før et bostyre er etableret, hvis ydelsen har været til gavn for boet. Aftaler indgået af en længstlevende ægtefælle eller af en arving vil dog efter omstændighederne efterfølgende kunne godkendes af bobestyreren med den virkning, at kravet stilles efter konkurslovens § 93. Krav, der ikke omfattes af § 72, opnår derimod ikke stilling som massekrav.

Ifølge Ægtefælleskifteudvalgets betænkning har reglerne udvalget bekendt ikke givet anledning til væsentlige problemer i praksis, hvortil kommer, at Konkursrådet eller anden konkursretlig ekspertise i givet fald bør inddrages i overvejelserne om ændring af dødsboskiftelovens § 72. Justitsministeriet finder derfor ikke anledning til at foreslå en ændring af reglerne på det foreliggende grundlag. Der henvises til betænkningens afsnit 2.4.2.

3. De øvrige skifteformer

Til Ægtefælleskifteudvalgets forslag om, at 6-månedersfristen for indsendelse af åbningsstatus ved privat skifte fremover bør regnes fra døds-

dagen, dog således at arvingerne altid har en frist på 2 måneder fra boets udlevering, anfører **Danske Advokater**, at 2-månedersfristen ikke er hensigtsmæssig og vil give anledning til mange problemer i praksis. Danske Advokater henviser til, at proklama først indrykkes i forbindelse med boets udlevering til privat skifte. Da proklamafristen er 8 uger, og indrykning i Statstidende ikke altid kan påregnes at ske fra "dag til dag", vil en 2-månedersfrist som den foreslåede indebære, at åbningsstatus skal udarbejdes samtidig med eller før proklamafristens udløb, hvilket vil give anledning til ekstra arbejde for skifteretterne, som skal behandle ansøgninger om fristforlængelser. Danske Advokater foreslår derfor, at åbningsstatus skal indleveres til skifteretten senest 3 måneder fra boets udlevering, såfremt boet er udleveret senere end 4 måneder efter dødsdagen.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2.2, er baggrunden for den foreslåede ændring af dødsboskiftelovens § 25, stk. 5, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 12, bl.a. at anspore arvingerne til at gå hurtigere i gang med bobehandlingen, således at bobehandlingen fremmes mest muligt. Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at Ægtefælleskifteudvalgets forslag svarer til det forslag, som er anført i rapporten "Forslag til ændringer af dødsboskiftelovens regler" fra januar 2006, der er udarbejdet af en arbejdsgruppe nedsat af Advokatrådet i 2003.

De foreslåede frister for aflevering af åbningsstatus på henholdsvis 6 måneder fra dødsdagen eller 2 måneder fra boets udlevering svarer endvidere til fristerne for dødsboets fremsættelse af krav om afsluttende skatteansættelse i henhold til dødsboskattelovens § 13, stk. 2.

Lovforslaget er på den baggrund udformet i overensstemmelse med Ægtefælleskifteudvalgets forslag i betænkningen, jf. forslaget til ændring af dødsboskiftelovens § 25, stk. 5, 1. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 12).

Danske Advokater anfører, at det kan overvejes, om det udtrykkeligt bør fremgå af loven, at pligten til at indgive åbningsstatus i boer, der er udleveret til privat skifte, bortfalder, hvis der forinden indgivelsesfristens udløb indleveres endelig boopgørelse opgjort med dødsdagen som skæringsdag.

Indgives der inden udløbet af fristen i dødsboskiftelovens § 25, stk. 5, endelig boopgørelse opgjort med dødsdagen som skæringsdag, vil boopgø-

relsen indeholde de oplysninger, der ifølge bestemmelsen også skal fremgå af en åbningsstatus. Det er derfor ikke nødvendigt at indlevere åbningsstatus ud over boopgørelsen. Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke behov for at indsætte en udtrykkelig bestemmelse herom i loven.

Danske Advokater anfører, at forslaget om, at boet altid kan indlevere boopgørelse 15 måneder efter dødsfaldet, giver arvingerne det bedst mulige udgangspunkt for at tilrettelægge boets skæringsdag på det for boet og arvingerne mest hensigtsmæssige tidspunkt. Danske Advokater forudsætter dog, at ændringen samtidig indebærer de relevante ændringer i de skattemæssige regler, således at der fortsat er en koordinering mellem de skattemæssige og skifteretlige frister for aflevering.

Der ses ikke at være skattemæssige regler, der er knyttet til selve fristen for indlevering af boopgørelsen. Der er derfor ikke foretaget konsekvensændringer i dødsboskattereglerne.

4. Legatarer

Kræftens Bekæmpelse og **Hjerteforeningen** støtter forslaget om, at et bo fremover skal kunne udleveres til forenklet privat skifte, selv om der er legatarer i boet, hvis boet i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Forslaget vil indebære, at boer, hvor en organisation, som er fritaget for at betale boafgift, er enearving, fremover kan behandles ved forenklet privat skifte, selv om afdøde har testamenteret indbogenstande af beskeden værdi til én eller flere personer. Foreningerne bifalder også forslagene om at indføre en pligt til at underrette legatarer i forbindelse med udlevering af et bo til privat skifte og til at udbetale legater, når proklamafristen er udløbet, hvis boet utvivlsomt er solvent og har tilstrækkelige likvide midler.

Ifølge **Kræftens Bekæmpelse** vil det dog være hensigtsmæssigt, hvis andelslegatarer får ret til at modtage en kopi af åbningsstatus, således at legataren får bedre mulighed for at vurdere, om der eventuelt er behov for at anmode om bobestyrerbehandling efter dødsboskiftelovens § 30, stk. 1, nr. 2.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.2.2, er Justitsministeriet enig i, at det kan have betydning for såvel kreditorer som legatarer at have kendskab til boets aktiver og

passiver. Justitsministeriet foreslår derfor, at kreditorer og legatarer, der har en retlig interesse deri, kan forlange at blive gjort bekendt med åbningsstatus, jf. forslaget til ændringer af dødsboskiftelovens § 25, stk. 5, og § 33, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 13 og 18). I bobestyrerboer har kreditorer og legatarer en tilsvarende adgang efter de gældende regler.

Ifølge **Danske Advokater** er forslagene om ændringer af legatarers retsstilling særdeles relevante. Danske Advokater forudsætter dog, at boafgiftslovens § 5, stk. 4, ligeledes ændres, så der også efter legaters opfyldelse kan gives arveafkald uden afgiftsmæssige konsekvenser.

Lovforslagets § 6, nr. 2, indeholder et forslag til den nødvendige konsekvensændring af boafgiftslovens § 5, stk. 4. Der er redegjort nærmere for spørgsmålet i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1.2 og pkt. 2.5.2.2.

Danske Advokater anfører, at det kunne overvejes, om manglende opfyldelse af et legat skal være belagt med morarenter, da arvekrav ikke er omfattet af rentelovens bestemmelser.

Ifølge dødsboskiftelovens § 88, stk. 1, har en legatar, der skal modtage en bestemt angivet pengesum, ret til sædvanlig morarente efter rentelovens bestemmelser, hvis legatøren ikke fyldestgøres rettidigt, jf. lovens § 14. Bestemmelsen foreslås ikke ændret.

5. Andre spørgsmål

Vestre Landsret anfører, at der kan være anledning til at tydeliggøre dødsboskiftelovens processuelle regler f.eks. med hensyn til appel.

Efter den gældende bestemmelse i § 105, stk. 1, i dødsboskifteloven finder reglerne i retsplejeloven om anke og kære tilsvarende anvendelse på skifterettens afgørelser. I stk. 2 er fastsat, hvilke af skifterettens afgørelser der ikke kan indbringes for en højere ret. Ægtefælleskifteudvalget har ikke fundet anledning til at overveje ændringer af dødsboskiftelovens processuelle regler, og Justitsministeriet er ikke bekendt med, at reglerne skulle have givet anledning til problemer i praksis. Justitsministeriet finder på den baggrund ikke grundlag for at foreslå ændringer af de gældende bestemmelser.

Forsikring & Pension opfordrer til, at den betydelige kommunikation, der i dag er mellem skifteretterne og pensionsselskaberne i forbindelse med sagsbehandlingen, formaliseres – gerne via en elektronisk løsning.

Dødsboskifteloven indeholder ikke regler om skifteretternes kommunikation med pensionsselskaber eller andre. Efter Justitsministeriets opfattelse bør spørgsmålet om formen for skifterettens kommunikation med f.eks. pensionsselskaber ikke reguleres i dødsboskifteloven. Justitsministeriet vil orientere Domstolsstyrelsen om Forsikring & Pensions opfordring.

III. Lovforslaget

Det fremsatte lovforslag adskiller sig på følgende punkter fra Ægtefælleskifteudvalgets forslag i betænkningen:

1. Det foreslås at præcisere dødsboskiftelovens § 11, stk. 3, så det udtrykkeligt fremgår, at justitsministeren kan fastsætte regler om tidsbegrænsning af autorisationer, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.
2. Det foreslås, at kreditorer og legatarer, som har retlig interesse deri, også i boer, der udleveres til privat skifte eller forenklet privat skifte, skal kunne forlange at blive gjort bekendt med åbningsstatus, jf. de foreslåede ændringer af dødsboskiftelovens § 25, stk. 5, og § 33, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 13 og 18). Ændringerne er foretaget i lyset af høringsvaret fra Kræftens Bekæmpelse.
3. For så vidt angår Ægtefælleskifteudvalgets forslag om, at bobestyrere fremover skal kunne antage revisor eller forretningskynig bistand uden skifterettens samtykke, foreslås det at begrænse bestemmelsen til kun at omfatte autoriserede bobestyrere, jf. forslaget til dødsboskiftelovens § 50 (lovforslagets § 1, nr. 34).
4. Der er foretaget redaktionelle ændringer af flere af lovforslagets bestemmelser.
5. Der er tilføjet konsekvensændringer i dødsboskifteloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 29, 42 og 50.
6. Der er tilføjet konsekvensændringer af anden lovgivning, jf. lovforslagets §§ 4-14.

7. Der er tilføjet en ikrafttrædelsesdato, jf. lovforslagets § 15.

8. Det er præciseret, hvilke af lovforslagets bestemmelser der ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. lovforslagets § 16.